

Diari portantveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

L'Estatut de Catalunya al Parlament

Declaracions de Marcellí Domingo

Un redactor de "Full Oficial", aprofitant la breu estada a Barcelona del senyor Marcellí Domingo, el visità ans d'ahir i celebrà amb ell el següent interviu:

—Quina impressió teniu del Parlament de la República en la discussió de l'Estatut de Catalunya?

—Amb la discussió de l'Estatut, el Parlament dona una sensació de sensibilitat històrica, de responsabilitat política i d'emoció insuperables. Espanya no ha tingut mai cap Parlament d'aquesta categoria; pocs Parlaments de la categoria d'aquest primer Parlament de la República hi ha a Europa. Fa cara als problemes; els debat extensament; escolta i respecta les opinions més oposades; legisla. Es a dir: pensa i actua. Es tribuna de totes les il·lusions i dona lleis a les il·lusions. Només pot ésser enemic d'aquest Parlament aquell que en una o altra manera, sigui enemic de la República.

—Creieu que les Corts aprovaran l'Estatut?

—No en tinc cap dubte. L'Estatut té adversaris. Els partidaris de l'Estatut, però, han de descobrir-se davant aquests adversaris. Perquè llur oposició a l'Estatut no consisteix en una actitud d'incomprensió, ni en una posició d'absolutisme intransigent, ni en una defensa obstinada del centralisme. No. Consisteix en una reflexió sobre la possibilitat d'elevant-se Espanya d'una manera més efectiva al compliment dels seus destins històrics. La posició espiritual de l'adversari de l'Estatut és aquesta: és arribada l'hora gloriosa i ascendent d'Espanya. Dificultarà la fecunditat d'aquesta hora la concessió d'autonomies? Nosaltres creiem que no. Que la unitat, ofegant les varietats peninsulars parà el vol de la raça; que aquesta pot obrir enormement les ales, vertebrant les varietats dintre de la unitat. Nosaltres creiem que els adversaris de l'Estatut s'equivoquen. Creiem, però, que llur error és inspirat per una noble finalitat. Per la noblesa espiritual d'aquest fi que, des d'un punt o des d'un altre, mou l'ànima de tots, tinc la seguretat que en el Parlament es produirà l'acord. A-

bans, entorn del problema de Catalunya només hi havia desconfiances, odís, afany d'esquinçaments o de submissions. Avui, no és així. A Catalunya i a Castella, a Madrid i a Barcelona, només hi ha aquest desig: construir un Estat que permeti a Espanya d'ésser tot allò que pot ésser i que cal que sigui. L'afany determinarà la comprensió, i la comprensió, la transigència, i la transigència, la solució satisfactòria. Aquesta solució serà llei constitucional. I per ésser llei constitucional, imperativa per a tots. La solució donada, els partits i els homes que a Catalunya tinguin consciència de llur responsabilitat, caldrà que s'enfrontin amb els extremistes descontents i intransigents i convèncer-los o reduir-los a la impotència. Es a dir: el problema s'ha de resoldre. I caldrà resoldre'l de manera que, resolt el problema català, no sorgeixi fora de Catalunya un problema anticatalà, ni resti a Catalunya qui, amb autoritat i popularitat, digui que el problema no està resolt encara.

—I vós, quan penseu intervenir en la discussió?

—No sé si prendré part al debat. Si és necessari, sí; si no ho és, no. Jo sóc un home que no parlo quan és convenient de callar, ni callo quan és obligat de parlar. Estant en el Govern, si el cap del Govern expressa el pensament de tots, a ell pertoca de definir, exposar i decidir. I en aquest cas, el cap del Govern declara íntegrament el nostre pensament. Però si no parlo al Congrés, fora del Congrés, i en dues poblacions, castellana una i llevantina l'altra, penso pronunciar dos discursos exposant les característiques històriques, polítiques, espirituals i orgàniques del problema català. Parlant com parla el cap del Govern al Congrés, allò més important és parlar fora, orientant l'opinió, asabentant-la, per tal que no sorgeixi aquest problema anticatalà del qual us he parlat abans i que representaria, si es produís, una preocupació major que l'existència del problema català sense resoldre.

De l'Aplec Excursionista

El diumenge prop-passat, tal com estava anunciat, va tindre lloc al Xalet del Tihlar el VI Aplec Excursionista de les Comarques Tarragonines.

L'Aplec d'enguany tenia com a marc suprem l'esplendor ubèrrima del famós bosc de Poblet; aquesta circumstància i el fet d'una organització acurada que ha donat un renom als Aplecs que celebren les entitats excursionistes de les nostres comarques feu que des de les primeres hores del matí acudís al Xalet una gernació extraordinària. Una corrua d'autòmibus, automòbils de turisme, bicicletes i altres vehicles anaven fent via carretera de Prades amunt fins a arribar enfront del xalet forestal. Llavors es buidaven els vehicles i en raïms compactes la gent anava descendint per la carretera forestal que condueix al Xalet, la qual esdevingué durant tot el dia un passeig de tràfec intens per l'anar i venir dels que assistien a l'Aplec.

A les deu ben tocades es donà la sortida als que prengueren part a la cursa de parelles mixtes, que donaren dos toms passant per la carretera forestal i carretera de Prades amunt i baixant per un bosc de bosc esclariat feien cap altre cop al Xalet. La gent anava seguint amb interès el transcurs de la cursa en tot el trajecte i quan arribaren els primers concursants esclataren forts aplaudiments d'admiraçió.

Després de la cursa començaren els parlaments. En aquesta hora la plaça d'enfront al xalet era plena de gom a gom i la calda forta que queia no era prou per a fer desdir a ningú d'escoltar les paraules càlides dels oradors. Mancaven Francesc Maspons i Anglasesell i J. M.ª Batista i Roca dels quals excusà la seva absència, en un breu parlament de presentació, l'amic Joaquim Santasusagna. Tot seguit feu ús de la paraula l'amic Josep Iglésies qui feu una sentida lloança de l'excursionisme que és l'activitat preuada que posa a l'home en contacte directe amb la terra d'on n'és fill.

Quan s'alçà per a parlar el notable historiador A. Rovira i Virgili esclatà una forta ovació i tot seguit que es feu el silenci la vèrbola fàcil del fecond orador comen-

çà a dissertar sobre Catalunya i les seves llibertats fent una crida al jovent que és a qui pertoca de preparar-se per al desenvolupament eficaç de l'organització autònoma de la nostra terra. Elogià la perseverància dels excursionistes de les nostres comarques que celebren cada any el seu Aplec i elogià el parlament dedicant frases d'encoratjament a les joves promocions que són les cridades a originar el desvetllament espiritual del nostre poble. Tancà els parlaments Joaquim Santasusagna qui després de donar les gràcies als oradors i als que assistien a l'Aplec donà un crit de "Visca l'excursionisme de les comarques tarragonines!" que vol dir — digué ell — un "Visca Catalunya!" i el qual fou contestat unànimament.

Tot seguit d'acabats els parlaments sonà l'espiguet de la tenora i les rotllanes dels sardanistes omplenaren la plaça de cap a cap.

Després l'Esbart Dansaire de Reus dançà dos ballets que foren molt aplaudits i quan s'acabaren l'escampadissa de gent pel bosc per a menjar-se la minestra fou general. Llàstima que una nuvolada que va ésser desfeta per una maligna tronada originà tot de corregudes de la gent que era a mig dinar cap a l'aixopluc dels autos.

En començar la tarda el sò de la cobla que s'anava escampant aïrosa per la bosquíria anà eridant altra vegada a la gent a la plaça del xalet que tornà a veure's plena de rotllanes i atapeïda de gent.

L'Esbart Dansaire dansà tres ballets amb la justa característica seva, essent aplaudit especialment el Ball del ciri.

Després es començà el concurs de salts de corda, en el qual prengueren part 15 concursants, i en acabar-se aquest concurs, que durà més d'un quart, es celebrà un altre concurs de salts de corda amb filigranes.

Per final de festa es feu el repartiment de premis amb els conseqüents alegrois dels afortunats.

En resum fou una festa esplèndida i un èxit més a afegir als que han aconseguit cada any les entitats excursionistes que perseveren en la celebració d'aquestes festes plenes de catalanitat.

G.